ஆகம ஆலயம் ஒரு மருத்துவ மையம்

Agamic Temple as a Medical Centres

முனைவர் சு.மணிமாறன் / Dr.S.Manimaran[1]

கோவி.சிவபாலன் / G.Sivapalan[2]

Abstract

Agamic literatures symbolize temples as medical centers. Agama texts are expounded by God Himself, who is considered to be farthest extreme of knowledge and wisdom. They pave ways for the ennoblement of mankind through physical and mental purification. Religious doctrines such as Agamas are guidance for external and internal refinement in order to achieve the objective of life. A human being is tormented by various ailments of the body and mind in his numerous births. Temples are construed to be relief centers to appease the ailments in life of a human being. Hence they are built. Right from the Agamic architecture, layout , spatial arrangement and rituals of worship the entire gamut of the eco-system of a temples act as a respite to the sufferings undergone by human beings by and large, has been illustrated in this article with relevant examples. The illustrations elucidate the role of Agamic temples as Medical Centers. This elucidation paves way for understanding or at least create an inquisitiveness amongst the readers to understand the significance of visiting temples for worship.

Date of submission: 2019-08-15
Date of acceptance: 2019-10-10
Date of Publication: 2019-12-31
Corresponding author's Name: Dr.S.Manimaran
Email: manimaran23@um.edu.my

Key Words: Hinduism, Temple worship, Hindu temple, Medicine, Ritual

முன்னுரை

இந்துக்களின் ஆலயங்களும் அவற்றின் வழிபாட்டு முறைகளும் ஆகமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இந்த ஆகமங்கள் மனிதன் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் தூய்மையடைந்து உயர்நிலைபெறுவதற்கு வழிகாட்டுகின்றன. ஆகமங்கள் அறிவின் மூலமாகிய இறைவனால் அருளப்பெற்றவை. பரம்பரையாக உணர்த்தியருளப்பட்ட இவ்வாகமங்கள் சதாசிவபெருமானிடமிருந்து உலகில் உள்ள சிவ முனிவர்களுக்குக் கிடைக்கப்பெற்றன. உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டே உள்ளம் தூய்மைபெற இயலும் என்பதையும் அவ்வாறு தூய்மைபெற்ற மனத்தால் மட்டுமே தன்னிலை உணர முடியும் என்பதையும் சிவஞான முனிவர்கள் அறிந்திருந்தனர். மனிதன் தன்னை அகநிலையிலும் புறநிலையிலும் சீர்படுத்திக் கொள்ள ஆகமமே சிறந்த வழி என்பது அவர்களின் கருத்து முடிபு. ஆலயத்தின் கட்டமைப்புத் தொடங்கி அங்கே நடைபெறும் வழிபாடுகள் வரை அனைத்தும் மனிதனின் உடலுக்கும்

[1] The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. manimaran23@um.edu.my

[2] The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. gsiva_palan@um.edu.my

உள்ளத்துக்கும் மருந்தாக அமைகின்றன. இதனால் மனிதனின் ஆன்மப் பரிபக்குவத்துக்கு ஏற்ப அம்மனிதனின் அகப்புற நோய் தீர்க்கும் சிறந்த மருத்துவ மையங்களாக ஆலயங்கள் திகழ்கின்றன என்னும் கருத்து புலனாகின்றது.

கட்டுரையின் நோக்கம்

ஆகம முறைப்படி உருவாக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் ஆன்ம பக்குவ நிலைக்கேற்ப மனிதனின் பிறவிப் பிணித்தீர்க்கும் மையங்களாக அமைகின்றன. பிறவிகள்தோறும் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் எழுகின்ற பிணிகளால் மனிதன் அல்லலுறுகின்றான். அல்லலுறும் மனிதனை இறைவனிடம் ஆற்றுப்படுத்தி அங்கே உடற்பிணிக்கும் உள்ளப்பிணிக்கும் மருந்து தேடும் மையங்களாக ஆலயங்கள் செயல்படுகின்றன. இப்படி ஆலயங்கள் மருத்துவ மையங்களாகச் செயல்படுகின்ற முறைமையை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கட்டுரையின் வரையறை

இக்கட்டுரை சைவ ஆகமத்தை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகின்றது. ஒவ்வொரு ஆகமும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்தப் பகுதிகளுக்கு பாதங்கள் என்பதும் பெயர். ஒவ்வொரு பாதங்களின் வாயிலாக ஆலயங்கள் மருத்துவ மையங்களாகச் செயல்படும் நிலை இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படும். இப்பாதங்கள் ஒவ்வொன்றின் விளக்கங்கள் மிக விரிவாய் இருப்பதனால், இக்கட்டுரை அப்பாதங்களின் உட்கூறுகளைச் சொல்லி ஓரிரு எடுத்துக்காட்டுகளை மட்டுமே தருகின்றது. ஆகம ஆலயங்கள் மருத்துவ மையங்களாக விளங்கும் தன்மை மிகுந்த ஆழமும் அகலமும் கொண்ட ஆய்வுக்குரியப் பொருளாகும். அத்தகைய ஆய்வுகள் மிகப்பெரிய ஆய்வுகளுக்கு இட்டுச்செல்வதோடு அதிக காலத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளும். ஆய்வு முடிகளோ பல நூல்களுக்குள் அடங்கும் வண்ணம் எண்ணிக்கையில் விரியும். எனவே இக்கட்டுரை மேற்கூறப்பட்டுள்ள வரையறைக்கு உட்பட்டு ஆகம ஆலயங்கள் பற்றிய ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகளை மட்டுமே முன்வைக்கின்றது.

ஆகமம் ஓர் அறிமுகம்

ஆகமங்கள் என்பது இந்து சமயத்தின் முப்பெரும் பிரிவுகளான சைவம், வைணவம், சாக்தம் ஆகிய சமயங்களின் மதக்கோட்பாடு, கோயிலமைப்பு, கோயில் வழிபாடு, மந்திரமொழிகள் ஆகியவை அடங்கிய நூல் வகை ஆகும். இவை பொதுவாகத் தென்னிந்தியாவிலேயே புழக்கத்தில் உள்ளன. எனினும் இவை சமற்கிருதத்திலேயே எழுதப்பட்டு உள்ளன. இவை வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொள்ளாதவை. எனினும் இவை வேதங்களுக்கு மாறானவையும் அல்ல. ஆகமங்கள் சரியை,கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கு வகையான வழிபாட்டு முறைகள் பற்றிக் கூறுகின்றன. ஆகமம் என்பது ஆ+ கமம் என்னும் இரு தமிழ்ச் சொற்களின் புணர்நிலைத் தொடர். ஆ என்பது ஆன்மா. சைவ சித்தாந்தத்தில் இது பசு எனக் கூறப்படும். கமம் என்னும் சொல் நிறைவு என்னும் பொருளைத் தரும். உயிர் சிவத்தோடு ஒன்றி நிறைவு பெறுதலை உணர்த்தும் தமிழ்ச்சொல் தொடர் ஆகமம்.

ஆகமம் என்பதற்கு “தொன்று தொட்டு வரும் அறிவு” என்றும் “இறைவனை அடைவதற்கான வழியைக் கூறும் ஞான நூல்” என்றும் அறிஞர் பொருள் கூறுவர். ‘ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான்’ என வரும் மாணிக்கவாசகர் கூற்றிலே ‘ஆகம வழி நிற்பார்க்கு இறைவன் அணுகி வந்து அருள்புரிவான்’ என்னும் பொருள் பெறப்படுகின்றது.

ஆகதம், கதம், மதம் ஆகிய மூன்று சொற்களின் முதல் எழுத்துகளைக் கொண்டு இச்சொல் அமைந்தது எனச் சில நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆகதம் என்பது சிவபெருமானால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்றும் கதம் உமாதேவியால் கேட்கப்படுதலையும் மதம் கேட்போருக்குரிய சமயம் என்றும் பொருள்படும். ‘ஆ’ என்பது

ஞானத்தையும் ‘க’ என்பது முத்தியையும் ‘ம’ என்பது மல நீக்கத்தையும் குறிக்கின்றது.

ஆகமங்களின் பிரிவுகள்

சைவ ஆகம நூல்கள் ஆகமம் என்றும், வைணவ ஆகம நூல்கள் ஸம்ஹிதை என்றும், சாக்த ஆகம நூல்கள் தந்திரம் என்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றன.

எண்	சைவ ஆகமங்கள்
1	காமிகம் திருவடிகள்
2	யோகஜம் கணைக்கால்கள்
3	சிந்தியம் கால்விரல்கள்
4	காரணம் கெண்டைக்கால்கள்
5	அஜிதம் அல்லது அசிதம் முழந்தாள்
6	தீப்தம் தொடைகள்
7	சூக்ஷமம் குய்யம் (அபான வாயில்)
8	சகஸ்ரகம் அல்லது ஸ்ஹஸ்ரம் இடுப்பு
9	அம்சுமதம் அல்லது அம்சுமான் முதுகு
10	சுப்ரபேதம் தொப்புள்
11	விஜயம் வயிறு
12	நிஷ்வாசம் அல்லது நிச்வாசம் நாசி
13	ஸ்வயம்புவம் அல்லது ஸ்வாயம்புவம் முலை மார்பு
14	அனலம் அல்லது ஆக்னேயம் கண்கள்
15	வீரபத்ரம் அல்லது வீரம் கழுத்து
16	ரௌரவம் செவிகள்
17	மகுடம் திருமுடி
18	விமலம் கைகள்
19	சந்திரஞானம் மார்பு
20	பிம்பம் முகம்
21	புரோத்கீதம் நாக்கு
22	லளிதம் கன்னங்கள்
23	சித்தம் நெற்றி
24	சந்தானம் குண்டலம்
25	சர்வோக்தம் அல்லது ஸர்வோத்தம் உபவீதம்(பூணூல் அணிதல்)
26	பரமேஸ்வரம் அல்லது பரமேசுரம் மாலை
27	கிரணம் இரத்தினா பரணம்
28	வாதுளம் ஆடை
வைஷ்ணவ ஆகமங்கள்	
1	பாஞ்சராத்திரம்
2	வைகானசம்

திருமந்திரம் சிவ ஆகமம் மற்றும் சாக்த ஆகமம் இரண்டையும் பற்றிப் பேசுகின்றது. சமற்கிருதத்தில் உள்ள சாக்த ஆகமங்களில் 98% மாமிசம், உயிர் பலி தருதல் போன்ற கூறுகள் இருந்ததனால் வைதீகர்கள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பின்னாளில் ஆதி சங்கரர் அந்தத் தந்திரங்கள் சிலவற்றை மாறுதல் செய்து வைதீகத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார். சாம்பவ சித்தர்களுடைய மஹா மேரு அல்லது ஶ்ரீ சக்கர தத்துவ வழிபாடு இந்தத் தந்திரங்களில் இருந்ததே. அதை ஆதி சங்கரர் எடுத்து உபயோகித்து கொண்டார் எனலாம். தந்திரங்கள் மொத்தம் 500 உள்ளதாகக் கூறுவர். அதில் சாக்த தந்திரங்கள் 64, சமய தந்திரங்கள் 5, கலப்பு தந்திரங்கள் 8 எனமொத்தமாக 77 தந்திரங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவையாக உள்ளன.

ஆகம ஆலயங்கள் – ஒரு விளக்கம்

ஆகமம் என்பதற்கு “தொன்று தொட்டு வரும் அறிவு” என்றும் “இறைவனை அடைவதற்கான வழியைக் கூறும் ஞான நூல்” என்றும் அறிஞர் பொருள் கூறுவர். ‘ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான்’ (சிவபுராணம்) என வரும் மாணிக்கவாசகர் கூற்றிலே ‘ஆகம வழி நிற்பார்க்கு இறைவன் அணுகி வந்து அருள்புரிவான்’ என்னும் பொருள் பெறப்படுகின்றது. ஆகம

நூல்கள் இறையருளைப் பெறுவதற்குரிய மையமாக ஆலயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. எனவேதான் இவ்வாகம நூல்கள் ஆலயம் அமைப்பதற்கான இடத்தேர்வு, ஆலய கட்டுமானம், வழிபாட்டுமுறைகள் என ஆலயம் தொடர்பான அனைத்து செய்திகளையும் மிகத் துல்லியமாக விளக்கிக் கூறுகின்றன.

சைவ நெறி இறைவனை எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவனாகக் குறிப்பிடுகிறது. இதனைப் பிரபஞ்சப் பேராற்றல் எனவும் வழங்குவர். பசுவின் உடல் முழுவதும் பால் பரவியிருந்தாலும் அது சுரப்பதற்கும் கறப்பதற்கும் உரிய இடமாக பசுவின் மடி அமைவதுபோல் இறையருள் இப்பிரபஞ்சம் முழுதும் நீக்கமற நிறைந்திருந்தாலும் அதனைக் குவிவுச் செய்யும் இடமாகவும் அருள் செய்யும் இடமாகவும் ஆலயங்களை அமைத்தனர்.

சுருங்கக் கூறின் ஆன்மாக்கள் லயிக்கின்ற இடமாக ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன. பல்வேறு பக்குவ நிலைகளில் இருக்கும் ஆன்மாக்கள் ஆலய வழிபாட்டின் வாயிலாக படிப்படியாகத் தனக்குரியப் பக்குவத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு இறுதியில் இறைவனை அடைகின்றன. இதைத் தன்னையறியும் நிலை என்போம். இதுவே ஆலய வழிபாட்டின் நோக்கம். இந்நோக்கத்தை அடைகின்ற முயற்சியில் இவ்வான்மா தான் சார்ந்திருக்கும் பரு உடலையும் சூக்கும உடல்களையும் சீர்செய்தும் அதன்வாயிலாக மனதைப் பக்குவப்படுத்தியும் இறுதியில் ஆன்ம சுத்திப் பெற்று தன்னிலை அடைகிறது. இவற்றை நோக்க, ஆலயம் என்பது மனிதனின் தூல உடல், சூக்கும உடல்கள், மனம் ஆகியவற்றைச் சீர்செய்ய உதவும் சிகிச்சை மையங்களாகவே செயல்படுவதை அறிந்துகொள்ள முடியும். இதன் காரணமாகவே ஆலயமான சிகிச்சை மையத்தையும் உடல், மனம் கூடிய நிலையில் இருக்கும் ஆன்மாவையும் பிரதிபலிக்கின்ற அமைப்பிலே ஆகம ஆலயங்கள் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

ஆகம ஆலயங்கள் மருத்துவ மையங்களாகக் செயல்படுகின்றன என அமைந்திருக்கும் இக் கட்டுரையின் தலைப்பு எக்கருத்தை உணர்த்த வருகின்றது? ஒரே இடம் அல்லது மையம் உடற்பிணிக்கும், உளப்பிணிக்கும் மருந்தளித்து அதன்வழி ஆன்மத்தெளிவை ஏற்படுத்துகின்றதென்றால் அந்த இடம் ஆன்மீக மருத்துவ மையம்தானே. அந்த அரும்பணியை ஆகம ஆலயங்கள் செய்து வருவதனால் அவை மருத்துவ மையங்களாகவே கருதப்படும். இனி பிறப்பிறப்பு இல்லாத நிலையைத் தருகின்ற மருத்துவம் இந்த ஆகம ஆலயங்களில் நிகழ்கின்றன. இக்கருத்தைக் கீழ்க்காணும் திருமூலரின் பாடலோடு பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

“மறுப்பது உடல் நோய் மருந்தெனலாகும்

மறுப்பது உளநோய் மருந்தெனச்சாலும்

மறுப்பது இனிநோய் வாராதிருக்க

மறுப்பது சாவையும் மருந்தெனலாமே.”

(திருமூலர், திருமந்திரம், 800)

இவ்வாறு இறையருளால் மலநீக்கம் பெற்று தன்னையறியும் பக்குவத்தை ஆலயங்கள் அருளுவதால்தான் ஊர்தோறும் ஆலயம் அமைக்கும் நடைமுறையை ஆகமங்கள் கொண்டுள்ளன. இக்கருத்தினையே, ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’என்னும் பழமொழியும், ‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’ என்னும் ஔவைப்பிராட்டியின் கொன்றைவேந்தன் வரியும் வலியுறுத்துகின்றன. கோயிலில்லா ஊரில் வாழுவது பெருங்கேட்டை விளைவிக்கும் என அப்பர் சுவாமிகள் சுட்டுவதும் இங்கே நினைவில் கொள்ளத் தக்கதாகும்:

“திருக்கோயில் இல்லாத திருவி லூரும்

திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்

பருக் கோடிப் பத்திமையாற் பாடாவூரும்

பாங்கினொடு பல தளிகளில்லா வூரும்

விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா வூரும்

விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா வூரும்

அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா ஆரும்

அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே"

(ஆறாம் திருமுறை, பாடல் 5)

என்று திருக்கோயில் இல்லாத ஊரை அடவி காடு எனக் குறிப்பிடுகிற அப்பர் பெருமான் "ஒருக்காலும் திருக்கோயில் சூழாராகில் பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே" என்று வருந்துகின்றார். ஓர் ஊரில் அமைந்திருக்கின்ற வானொலி நிலையமும் தொலைக்காட்சி நிலையமும் அவ்வூர் மக்களுக்கு எவ்வாறு செயலாற்றுகின்றனவோ அதுபோன்றே பல தெய்வச் செயல்கட்கு இருப்பிடம் போல் ஆலயங்கள் அமைகின்றன எனும் கருத்து மேற்கண்ட அப்பரின் பாடலில் மறைவாகப் பொதிந்துள்ளது.

சைவ ஆகமங்களும் நான்கு பாதங்களும்

சைவ ஆகமங்கள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு பகுதிகளாகிய பாதங்களைக் கொண்டுள்ளன என்பதை முன்னம் கண்டோம். இந்த ஒவ்வொரு பாதங்களின் உட்பொருளை விளக்குவதன் வாயிலாக ஆலயங்கள் மருத்துவ மையங்களாகச் செயல்படும் நிலை இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படும். இப்பாதங்கள் ஒவ்வொன்றின் விளக்கங்களும் மிக விரிவாய் இருப்பதனால், இக்கட்டுரை அப்பாதங்களின் உட்கூறுகளைச் சொல்லி ஓரிரு எடுத்துக்காட்டுகளை மட்டுமே தருகின்றது.

சரியா பாதம்

சரியா பாதம் என்பது ஆலய அமைப்பு முறைகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் உள்ளடக்கியது. வழிபடப்படுகின்ற பதி, வழிபடுகின்ற பசு, வழிபடுவதற்குரிய கருவிகளாக இருக்கும் உடல், உலகங்கள் பற்றியும் ஆகமங்களின் சரியா பாதம் விளக்குகின்றது. மக்கள் வாழுகின்ற ஊர், நகரம் ஆகியன அமைக்கப்பட வேண்டிய விதிமுறைகளை ஆகமங்கள் விளக்குவதால் சமூக வாழ்வைப் பற்றிய செய்திகளையும் ஆகமங்களில் காணமுடிகின்றது. சிற்பம், ஓவியம், கட்டிடம், மருத்துவம், தேர் அமைப்பதற்கான விதிமுறைகள், தச்சு வேலை போன்ற பல கலைகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் ஆகமங்கள் விளக்குகின்றன. மேற்காணும் பல்வேறு கூறுகளுள் இக்கட்டுரை ஆகம அலய அமைப்புமுறையை மட்டுமே எடுத்துக்காட்டாக விளக்குகின்றது.

ஆகம ஆலய அமைப்பு முறை

சைவ ஆகமங்களுள் காமிகம், காரணம் என்பவை மிக முக்கியமானவை. இவை ஆலயத்துக்கான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தல், கட்டடம் நிர்மாணிக்கும் முறை, சிற்பிகள் மற்றும் அர்ச்சகர் ஆகியோரின் தகுதி, கோயில் கட்டி முடித்து கும்பாபிஷேகம் செய்வது போன்றவற்றைக் கூறுகின்றன. ஆலயத்தை நிர்மாணிக்கும் பெரிய பொறுப்பு முக்கியமாக நான்கு பேரைச் சேர்ந்தது. அவர்கள் ஸ்தபதி (தலைமைச் சிற்பி), சூத்ரதாரன் (நூலினால் அளவை செய்பவர்), தட்சகன் (கற்களை வெட்டி செதுக்குபவர்), வர்த்தகி (வண்ணப் பூச்சு கொடுப்பவர்) ஆகியோர்.

ஆலயம் எழுப்பப் பெற இருக்கும் இடம் இயற்கை எழில் கொழிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்று ஆகம நூல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. மலை உச்சியிலும், சோலைகளிலும், நதிக்கரைகளிலும் பழமைமிக்க ஆலயங்கள் விளங்குவதற்கு இதுதான் காரணம் . ஆலயம் அமைக்கப் போகும் நிலப்பரப்பு தூய்மையானதாகவும், சமதளமாகவும், தோஷம் அற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆலயம் கட்டவிருக்கும் இடத்தில் வளரும் மரங்களின் வகைகளிலிருந்தும், பூமியின் சக்தியை அறியலாம்.

ஆலய நிலத்தை சுபத்மம், பத்ரம், பூர்ணம், தூம்ரம் என நான்கு வகையாகப் பிரித்திருந்தனர். சிவாலயம் எனின் வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கி இருக்க வேண்டும். துர்க்கை தென்மேற்கிலும், முருகன் வடக்கிலும், விநாயகர், ஐயனார் ஆகியோர்

தென்மேற்கிலும் கோயில் கொள்வார்கள் என ஆகம நூல்கள் கூறுகின்றன.

திருமால் கோயில் கிழக்கு அல்லது மேற்கு நோக்கி அமைக்கப்பட வேண்டும். சமதள நிலப்பரப்பில் 'வாஸ்து புருஷ மண்டலம்' எனப்படும் வரைபடம் எழுதப்படும். இவ்வடிவம், எழுப்பப்படவிருக்கும் ஆலயத்தின் உத்தேச அடித்தளமாக அமைகின்றது. ஆகம நூல்கள் பலவும் வாஸ்து புருஷ மண்டலத்தை வரைந்து கொண்ட பிறகே கட்டட வேலையைத் தொடங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றன.

இந்த வாஸ்து புருஷ மண்டலத்தை அறுபத்து நான்கு அல்லது தொண்ணூற்று ஒரு பகுதியாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் உரிய தேவதையை ஆவாஹனம் செய்து பூசை செய்யப்படும். பிறகே ஆலயத்துக்கு ஆதாரக் கல் நாட்டும் பணி செய்யப்படும். இந்த ஆதார அடிக்கல் சதுரவடிவில், நடுப்பகுதி குழிந்து இருக்கும். இக்குழியில் தானியங்கள் போடப்பெறும். தானியம் இட்டதும் அதன்மேல் இரத்தினங்கள் நிரம்பிய கலசம் ஒன்று வைக்கப்படும்.இந்தக் கலசத்தைத் தாமரை மலர் வடிவம் செதுக்கப் பெற்ற கல்லால் மூடுவர்.

ஆலயத்தின் மிக முக்கிய அங்கம் கருவறை. இவ்விடத்தில் சதுரமான தாமிரப் பாத்திரம் ஒன்று நிலை கொள்ளச் செய்யப்படும். இப்பாத்திரம் வைக்கும் முறை தெய்வத்துக்கு தெய்வம் வேறுபடும். கருவறையின் உட்சுவரும் வெளிச்சுவரும் எழுப்பப்பட்டதும், அதைச் சுற்றி அந்தராளம் எனும் பாதை அமைக்கப்படும். இது கருவறையில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை வலம் வருவதற்கான வழியாகும். பெரிய ஆலயங்களில் மட்டுமே இந்தச் சுற்றுப்பாதை அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். கருவறை நிறுவப் பெற்று, சுற்றுச் சுவர் பணியும் முற்றுப் பெற்றதும் தலைவாசல் அமைக்கப்பட்டு வாயிற் கதவுகள் நிறுவப் பெறும். ஆலயத்தின் பல நுழைவாயில்களில் மகர, பத்ர, சித்ர தோரணங்கள் அமைக்கப்பட்டு, இறைகூடம் எழில் கூடமாக்கப்படும். இறை கூடத்தின் மேற்தளத்தில் சிகரம் என்னும் பகுதி மிக முக்கியமானது. இதன் மீதே, கும்பாபிஷேகம் செய்யும்போது புனித நீராட்டப்படும் ஸ்தூபிகை அமைக்கப்படுகிறது. ஸ்தூபிகையே ஆலயத்தின் முற்றுப்பாகம் என்பர்.

ஆலயங்கள் பழங்காலத்தில் மரத்தினாலேயே அமைக்கப்பட்டன. கேரளத்திலும் இமயமலைப் பகுதிகளிலும் மரக் கோயில்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. கருங்கல் ஆலயமே சிறந்தது என்கிறது ஆகமம். பழைய கட்டடக் கற்களை ஆலயத்துக்குப் பயன்படுத்தக்கூடாதாம். ஆலயத் திட்ட அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு வெட்டிச் செதுக்கப்பட்ட கருங்கற்களை 'வஜ்ரலேபம்' எனும் காரை சாந்து கொண்டு பொருத்தமாக ஒட்டி இணைத்தனர்.

மூலக் கோயில் எனப்படுவது அர்த்த மண்டபம், அதனை அடுத்து பிரதான தெய்வத்தின் வாகனம், பிறகு பலிபீடம், அதற்கு அருகே கொடிமரம் ஆகிய அமைப்புடன் கூடியது. தென்னாட்டில் இவ்வகைக் கோயில்களே அதிகம். திருக்குளம், பக்தர்கள் நீராடித் தூய உடலுடன் ஆலய இறைவனைக் காணச் செல்வதற்கு ஏற்ப நிறுவப்பட்டவை.

பொறியியல் நுட்பத்தையும், அறிவியல் நுட்பத்தையும் கட்டடக் கலையில் இணைத்துத் தமிழர்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள் என்பதும் கேரளாந்தகன் வாயிலாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆலயம் என்பது மக்களின் நலத்துக்கான அறிவியல் சார்ந்த தெய்வ நலச் சின்னம். தாம் இன்புறுவதுபோல உலகமும் இன்புறவேண்டுமென்ற நோக்கில் நம் முன்னோர்கள், இயற்கைச் சூழலுடன் தக்க இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பலவகையான ஆலயங்களைக் கட்டினர். பல்லவர்கள் காலத்திலிருந்து கற்கோயில்கள், சிறப்பாகக் கட்டுமானக் கோயில்கள் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ள சிறப்பினை வரலாறு கூறும். எனவே, கோயில் கட்டும் இலக்கணம் பற்றி ஓரளவு தெரிந்து கொள்வோம். கோயில் கட்டுவதற்கு முன், உரிய நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சமப்படுத்துதல் வேண்டும். ஆலயத்தின் ஆதார அங்கங்களாக 1. அதிட்டானம் (அடிநிலை), 2. சுவர் (கால்), 3. பிரஸ்தரம் (கூரை), 4. கழுத்து (கிரீவம்), 5. சிகரம் (தலை), 6. குடம்

(ஸ்தூபி), என ஆறு பகுதிகள் அமைகின்றன. கோயில் என்றதும் மக்கள் தம் அகத்தே உணர்ந்த அனுபவித்த அழகனுபவத்தை ஆகம முறைப்படி புறத்தே புலப்படுத்திய கவின் கலைப்படைப்பு எனலாம். ஆனால், அதற்கு மேலும் சிந்திக்க வேண்டிய நுண்குறிப்பு உண்டு; அது அறிவியலுக்கும் அருளியலுக்கும் பொருந்தி வரக்கூடியதே.

மானுடவுடம்பு ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் அமையப் பெற்றது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வர். இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு கோயிலும் (உடம்பையொத்து அமைக்கப்படுவதால்) ஐம்பூதங்களின் கூட்டுறவுப் பரிணாமத்தை ஒருவகையில் புலப்படுத்தும் கலைப்படைப்பாகும். ஒவ்வொரு கோயிலின் உறுப்புகளாக அமைந்துள்ள கற்கள் (கட்டடமும் சிற்பமும்) 'நிலத்தைக் குறிக்கும்; கோயில் தீர்த்தமாகவுள்ள திருக்குளம் கிணறு முதலியவை 'நீர்' எனும் பூதத்தைக் குறிக்கும். அவற்றுடன் (கருப்பூரச்சுடர் உள்ளிட்ட) ஒளி விளக்குகள் 'தீ' எனும் பூதமாகும். இங்கு ஒரு நுட்பக்குறிப்பு உண்டு; ஒளிவிளக்கு நம் கண்ணுக்குப் புலப்படினும், சுடரொளியை வழங்கத் துணை நிற்பது 'காற்று' எனும் பூதமாகும். ஐம்பூதங்களே மக்களுக்குப் பரம்பொருளை நினைவுபடுத்தும் வகையில் கூட்டுறவு கொண்டு எழும்பியதே கோயில் என்பது தெரியவரும். சுருங்கக் கூறின், எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை நினைக்கும் முறையில், ஐம்புலப்பாட்டுக்கு ஏற்ற வண்ணம் ஆலயத்தின் கோபுரம், விமானம், மண்டபம், தூண், சுவர், தீர்த்தம் என்றெல்லாம் ஆகம அடிப்படையில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது எனலாம்.

திருவருட் சக்தி நிரம்பிய மூலவர் கருவறையில் நிறுவப்பட்ட நிலையில், அதன் மீது எழுப்பப்பட்ட கூம்பு வடிவக் கட்டட அமைப்பினையே விமானம் என்பர். சுவாமி சன்னிதி விமானம் இவ்வாறிருக்க, ஆலய வாயிலில் விமானம் போன்று கட்டப்படுவதே கோபுரம் ஆகும். தெய்வ நல ஆற்றலை ஈர்த்துப் பரப்புவதற்கு உதவியாகக் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டது.

அறிவியல் அணுகுமுறைப்படி, ஆலயக் கட்டடப் பொறியியல் அடிப்படையில் நிலமட்டத்தினின்று நன்குயர்ந்த மதில்களுக்கு இடையே துவாரம் (காலியிடம்) என்ற பெயர் கொண்டது வாயில். அந்த வாயிலின் மீது கனசதுர அமைப்பில் செங்குத்தாகக் கோபுரத்தை உயர்த்திக் கட்ட முடியாது ; அப்படிக் கட்டினால் அஸ்திவாரத்துக்குத் தீங்கு ஏற்படும். எனவே, கோபுரம் கட்டுகையில் கோபுர வாயில் வரையில் செங்குத்தாக அமைத்துக் கொண்டு, அதன் மேல் அமைத்திடும் கட்டடம் மேல் நோக்கிக் கூம்பிச் செல்வதாக (ஜிணீஜீமீக்ஷீவீஸீரீ) அமைப்பதே நல்ல ஏற்பாடாகும்.

சைவ சித்தாந்த அணுகுமுறைப்படி, கோயிலில் அமைக்கப்படும் விமானமும் கோபுரமும் தூலலிங்கம் எனும் நோக்கில் வழிபடப்பெறும் சிறப்பினையுடையவை. கோயிலுக்குள் சென்று முறைப்படி வழிபட இயலாதவர்களும் கூடக் கோயிற் கோபுரத்தைக் காண்கையில், தம்மை அறியாமலேயே கைகூப்பித் தொழும் வழக்கம் பலரிடம் உண்டு. இதன் நோக்கம் தத்துவச் சிறப்புடையது. கோயிற் கருவறையில் சுவாமியை வழிபடுங்காலத்தில் இறைவனது பெருமையையும், மனிதன் தன் சிறுமையையும் உணர்ந்து அடக்கவுணர்வை வளர்த்துக் கொள்ள வாய்ப்பேற்படும்.

கோயிற் கோபுர வாயில் உயர்ந்தும் அகன்றும் காணப்படும். கருவறையை நோக்கிச் செல்லுங்கால், இடைப்பட்ட எந்தக் கட்டட அமைப்பும், கோபுர வாயிலைவிடக் குறுகலாகவே அமைந்திருக்கும்; கருவறை ஏனையவற்றைவிடக் குறுகலாக அமைந்திருப்பது ஆலய மரபு. இதனால், குவிதல் என்பது மறைமுகமாக ஆலயம் உணர்த்தும் பாடமாக அமைகிறது. தாயுமானவர் வாக்கில் கூற வேண்டுமெனில், மனம் குவிய ஒரு தந்திரம் ஆலயத்தில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய படிப்பினையாகிறது.

இதுகாறும் ஓர் ஆலயத்தின் அமைப்பு ஆகம முறைப்படி எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதைக் கண்டோம். ஓர் ஆலயத்தின் இடத்தேர்வு, மண்தேர்வு

தொடங்கி கட்டட அமைப்பு, கருவறை, சிற்பக்கலை அனைத்தும் ஆகம விதிகளைத் தொடக்கத்திலிருந்து பின்பற்றுவதே நன்மை பயக்கும் என்பதுவும் சிற்பநூல் முறைப்படி ஆலயம் கட்டத் தொடங்கினால் வாஸ்து நன்கு அமைந்திடும் என்பதுவும் மேற்கண்ட ஆகம ஆலய அமைப்பு முறையின் வாயிலாகத் தெளிவாகின்றது.

ஆகம ஆலயங்களின் அமைப்புமுறை பிரபஞ்ச அல்லது இறையாற்றல் ஒலி, ஒளி குவிவுக்கு உரிய மையங்களாக விளங்குகின்றன. இவ்வாலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடுகின்ற பக்தன் இயல்பாகவே இந்த ஒலி, ஒளி அதிர்வுகளால் தாக்குறுகிறான். இந்த அதிர்வலைத் தாக்கமே (அருள் தாக்கல்) அவனைத் தூய்மைச் செய்யும் மருந்தாகின்றது. ஆலயங்களுக்குச் செல்லுகின்ற பக்தர்களின் ஆன்ம பக்குவ நிலைக்கேற்ப இந்த அருள்தாக்கல் நிகழ்கின்றது.

ஆன்மீகம் ஒரு மனிதன் தனக்குள்ளே கடப்பது என்பதைக் குறிக்கிறது. கடவுள் என இறைவன் குறிக்கப்படுவதே மனிதன் தனக்குள்ளே மனங்குவிந்து கடப்பதைச் சுட்டுகின்றது. ஆகம ஆலய அமைப்பு முறை இந்தத் தத்துவத்தை விளக்குகின்ற முறையிலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆக மனிதனின் மலநீக்கத்துக்கு வழிசெய்து அவனது மனம் குவிவதற்கும் ஆன்மத் தெளிவு பெறுவதற்கும் உரிய மருத்துவ மையமாக ஆகம ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன எனும் கருத்து நிலைபெறுகின்றது.

கிரியா பாதம்

கிரியா பாதத்தில் ஆலயப் பூசை முறைகள், மந்திரங்கள், திருமேனி அமைப்பு பற்றிய விளக்கங்களையும் என்னென்ன திருமேனிகளைக் கோயில்களின் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் அமைப்பது பற்றிய விதிமுறைகளையும் காணலாம். கோயில்களில் பூசை செய்வதற்கும் தனித்த முறையில் சரியை மற்றும் கிரியைகளைச் செய்வதற்குரிய தீக்கை வகைகள் பற்றியும் ஆகமங்கள் விரிவாகப் பேசுகின்றன. உயிர்களின் பக்குவ நிலைக்கேற்ப அருள் புரியும் பதி, திருவருளைப் பெறுவதற்குரிய உயிர்களின் தகுதி, திருவருளைப் பெறும் பொருட்டு உயிர்கள் பெற வேண்டிய மலநீக்கம் பற்றிக் கிரியா பாதம் பேசுகின்றது. கிரியா பாதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆகம விதிகள் பெரும் பரப்புக்குரியன. எனவே பக்க விரிவுக்கு அஞ்சி இந்தப்பகுதியில் சிவாச்சாரியாருக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதியும் பூசைமுறைகளும் ஓரிரு எடுத்துக்காட்டுகளுடன் மட்டுமே இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

சிவ ஆகம பூசை முறை

சைவ ஆகமங்கள் பூசைக்குரிய ஆகம முறைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. இதில் பூசையை நடத்துகின்ற சிவாச்சாரியார், பூசைமுறைகள், பூசை பொருட்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் மிகத் தெளிவாக உள்ளன. இவ்வாகமங்கள் ஒரு சிவாச்சாரியார் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய இயம நியமங்களைத் துல்லியமாக வரையறுக்கின்றன.

சிவாச்சாரியார் சூர்ய உதயத்துக்கு முன்பு எழுந்து வாக்கினால் தோத்திரமும் மனத்தினால் இறைவனது தியானமும் செய்துகொண்டு, இரண்டு நாழிகைக்குள்(48 நிமிடங்கள்) காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும். பின்னர், குளித்து விட்டு, வெண்மையான வேட்டி, மேலாடை உடுத்தி, விபூதி, ருத்திராக்கம் போன்ற சிவச் சின்னங்களை அணிந்து, ஆசமனம், அனுட்டானங்களைச் செய்துவிட்டு, ஆலயம் செல்ல வேண்டும்.

கோயில் வாயிலில் கைகால்களைக் கழுவிக்கொண்டு எதிர்ப்படும் நந்தி தேவரையும் துவாரபாலகர்களையும் பிரார்த்தித்து அவர்தம் அனுமதி வேண்டி பின் திருக்கோவில் வளாகம் புக வேண்டும்.அங்கே சகளீகரணம் செய்து, சாமான்யார்க்யம் கூட்டி, அந்த அர்க்ய நீரினால் தன் மீதும் புறத்தே உள்ள பொருள்கள் மீதும் தெளித்து, அனைத்தையும் தூய்மையாக்க வேண்டும். இதைத் தொடர்ந்து ஆத்மார்த்த பூசையாக கரந்யாஸம், ப்ராணாயாமம் செய்து, பூதசுத்தி, அந்தர்யாகம், சிவோகம்பாவனை ஆகிய மூன்று கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும். இவற்றால் அருச்சகர் சிவபூசைக்குத் தகுதி வாய்ந்தவர் ஆகிறார்.

பின்னர், திருக்கோயில் வளாக காவல் காக்கும் பொறுப்புள்ளவரிடம் இருந்து பைரவர் சந்நிதியின் திறவுகோலைப் பெற்று, பைரவரின் நடையைத் திறக்க வேண்டும். பைரவரைப் பூசித்து, பொறி நைவேத்யம் செய்து, முதல் நாள் இரவு ஒப்புவிக்கப்பட்டு இதுகாறும் அவர் வயம் இருக்கும் பள்ளியறைத் திறவுகோல் மற்றும் முத்திரா தண்டம் (சாவிக்கொத்து) ஆகியவற்றை அங்கு முத்திரையால் எடுக்க வேண்டும். பின்னர், அனைத்து சந்நிதிகளையும் திறக்கச் செய்து அவற்றின் ஸாந்நித்யம் கலைக்கப்படாமல் வாத்தியங்கள், தோத்திரப் பாடல்கள் இசைக்க, பள்ளியறை சென்று, வெளியே இருந்து திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்கள் இசைக்க வேண்டும்.

பின்னர் துவார பூசை செய்து, கதவுகளைத் திறப்பதற்குக் காலகாலனது அனுமதியை வேண்டி, கதவில் திறவுகோல் நுழைவதற்குரிய துவாரத்தை பிந்து வடிவாகத் தியானித்து, பின் அருச்சித்து, திறவுகோலை நாத வடிவினதாகத் தியானித்து பிந்துவினுள் செலுத்தி, சக்திசிவ மந்திரங்களை உச்சரித்த வண்ணம் பள்ளியறைக் கதவினைத் திறந்திடல் வேண்டும். பவித்ரமான அர்க்ய நீரினால் உட்புறம் முழுதும் தெளித்து, நிர்மால்யம் களைந்து, பாவனையால் ஸ்நானம் முதலானவை செய்வித்து, ஆசமநீயம் ஆகியவற்றை முறைப்படி அளித்து, அவரை வெளியே எழுந்தருளும் வண்ணம் வேண்டி நிற்றல் வேண்டும். பின்னர் சக்தியை (மனோன்மணியை) அங்கேயே விடுத்து, இறைவனை (பாதுகையை) மட்டும் சிவிகையில் (பல்லக்கில்) எழுந்தருளச் செய்து, வலமாக எடுத்து வந்து, கருவறை சேர்ப்பிக்க வேண்டும். தொடர்ந்து அங்கே மூல மூர்த்திக்கு முன் பூவைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, மூலலிங்கத்தில் சேர்த்திடல் வேண்டும். பிறகு உஷத்கால பூசையாக ஸ்தான சுத்தி செய்து, பூதேவியை வழிபட்டு, திரவ்ய சுத்தி செய்து, கணபதியைப் பூசிக்க வேண்டும். தொடர்ந்து, சுவாமி, சோமாஸ்கந்தர், மகேசுவராதிகள், அம்பாள் ஆகியோரை விதிப்படி பூசிக்க வேண்டும். பூசையின் முடிவில் சூர்யோதயம் ஆக வேண்டும்.

இதனையடுத்து காலசந்தி பூசை மேற்கொள்ளப்படும். தொடர்ந்து நன்பகலில் உச்சிகால பூசையும், அதனைத் தொடர்ந்து சாயங்காலப்பூசையும் நடைபெறும். சூரியன் சாயும் காலத்தில் செய்யப்படுவது சாயுங்கால அல்லது சாயங்கால பூசை.

தொடர்ந்து வருவது இரண்டாங்கால பூசை (இரவு முதல் யாம மகாசந்தி பூசை). பின்னர் இறுதியாக வருவது இரவு அர்த்தயாம பூசை. சயனாலயத்தில் சுவாமி பாதுகையில் இடப்பக்கத்தில் சக்தி பிம்பத்தை எழுந்தருளச் செய்து, பள்ளியறை பூசை நடைபெறும். பிறகு, பைரவருக்கு பூசை செய்து, அவரிடம் முத்திரா தண்டத்தை (திருக்கோவில் சாவிக்கொத்து) ஒப்படைத்தல். பின்னர் பைரவர் ஸந்நிதி நடை அடைத்து அந்தச் சாவியை திருக்கோயில் வளாகம் காவல் காக்கும் பொறுப்புள்ளவரிடம் அளித்தல் இடம்பெறும்.

சைவ ஆகமங்கள் ஒவ்வொரு பூசைக்குரிய கால அளவையும் தெளிவாக வரையறுத்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு காலத்திலும் செய்யப்படும் பூசைக்கு ஆகக்கூடிய நேரமானது அபிஷேகத்திற்கு 2 நாழிகை (48 நிமிடங்கள்); அர்ச்சனைக்கு 1 நாழிகை (24 நிமிடங்கள்); நைவேத்யத்திற்கு அரை நாழிகை (12 நிமிடங்கள்); நித்யாக்னி கார்யம் அரை நாழிகை (12 நிமிடங்கள்); நித்யோத்ஸவம் அரை நாழிகை (12 நிமிடங்கள்); நர்த்தனம் முதலிய கலா உபசாரங்கள் 1 நாழிகை (24 நிமிடங்கள்).

சைவ ஆகமங்களில் நித்யாக்கினி காரியம் மேற்கொள்ளும் முறைகள் துல்லியமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீபலி குறித்தும் சைவ ஆகமங்கள் விளக்கம் தருகின்றன. தினமும் மூன்று வேளைகள் இல்லாவிடினும், காலை மாலை இரு வேளைகளிலுமாவது (குறைந்தது ஒரு வேளையாவது) நித்திய பலி இடுதல் வேண்டும்.

மேற்காணும் விளக்கங்களை நோக்குமிடத்து ஓர் ஆகம ஆலயத்துக்கு ஒரு சிவாச்சாரியாரின் இன்றியமையாமையும், அவருக்கு இருக்க வேண்டிய இலக்கணங்களையும் அறிய முடிகின்றது. ஆகமம் சொல்லியுள்ள

முறைப்படி ஒரு சிவாச்சாரியார் தன்னை தூய்மைசெய்து கொள்ளுகிறார். அப்போது அவரது ஐம்புலன்களும் இறையாளுமைக்கு உட்பட்டுவிடுகின்றன. அவருக்குள் இறையாற்றல் இயல்பாகவே குவிந்துவிடுகின்றது. அவருக்குள் ஊற்றெடுக்கும் இறையாற்றல் அவர் உச்சரிக்கும் மந்திரங்களாலும், அவரது அருட் பார்வையாலும், அருட்சிந்தனையாலும், சொல்லாலும், ஆலயத்தில் அவர் மேற்கொள்ளும் அத்தனை கிரியைகளாலும் ஆலய வளாகத்தில் பரவி அங்கு நிரந்தர தெய்வீகப் பேராற்றலை நிரம்பச் செய்கிறது. இத்தகையச் சூழலில் ஆலயப் பூசையில் பங்குக் கொள்ளும் பக்தர்களுக்கு பூசையின் நிறைவில் சிவாச்சாரியாரால் வழங்கப்படும் பிரசாதமும் இறையாற்றலை உடையதாகவே மாறிவிடுகின்றது. தெய்வீக அலை நிரம்பிய, இத்தகைய ஆலயச்சூழலும் அங்கு பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படும் பிரசாதமும் அவரவர் ஆன்மப் பக்குவத்துக்கு ஏற்ப உடல் பிணி, உள்ளப் பிணி போக்கும் அருமருந்தாகவும் ஆன்ம மலர்ச்சிக்கு வழி செய்யும் பெருமருந்தாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது. ஆகம ஆலய வழிபாட்டின் வழி பக்தர்கள் பெறுகின்ற மேற்கண்ட நன்மைகளை வழிபாட்டு மருத்துவம் எனச் சுருங்கக் கூறலாம்.

உடலை அழியாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும், உள்ளம் நலமுடன் இருப்பதற்கும் உயிரின் பக்குவத்தையும் உயிரின் தன்மையை உயர்த்துவதற்கும் மருத்துவைத்தை நம் முன்னோர்கள் வகுத்தார்கள் (கைலாசபதி, க. 1999, ஜீ. 1015). இத்தகைய வியத்தகு மருத்துவ முறைகளை மெய்ஞ்ஞானம் அறிந்த பெரியோர்களாகிய சித்தர்கள், ஞானிகள், மகான்கள் உருவாக்கி மக்களின் பயன்பாட்டுக்கு வித்திட்டனர். வழிபாட்டு மருத்துவமானது, புற உடலாகிய தூல உடலுக்கு மட்டுமல்லாமல் சூக்கும உடலுக்கும் சிறந்த மருத்துவமாகின்றது(லிமீஸ்ஹ், யி. 1956, ஜீ.3 5). இதன்வழி ஒருவர் தனது வாழ்நாளில் தன்னையுணர்ந்து அதன்வழி தலைவனையும் உணரும் நன்னிலைப் பெறுகின்ற சூழல் எளிதில் வாய்க்கப் பெறுகின்றது. இவ்வழிபாட்டு மருத்துவமானது ஆலய வழிபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதனால், இதனை ஆலய வழிபாட்டு மருத்துவம் என்பதும் பொருந்தும். ஆலய வழிபாட்டு மருத்துவம், ஒருவருடைய உடல், உள்ளம், உயிர் ஆகிய முக்கூறுகளும் பக்குவப்பட்டு ஒருங்கிணையும் நிலைக்கு வித்திடுகின்றது. ஆகம ஆலய வழிபாட்டில் பூசைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் அபிஷேகம், ஆராதனை, நைவேத்தியம், பிரசாதம் ஆகிய பொருட்களும் அங்கு பூசையின்போது இசைக்கப்படும் இசைக்கருவிகளும் மணியோசையும், உச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்களும், இறைதுதிப்பாடல்களும் பக்தர்களின் ஆன்ம பக்குவ நிலைக்கேற்ப அவர்களின் உடலுக்கும் மனதுக்கும் மருந்தாகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, ஆலயத்தில் தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை போன்றவை இறைவனுக்குப் படைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு படைக்கப்படுகின்ற பொருட்கள் மருத்துவத் தன்மை உடையவை. பாக்கு வெற்றிலையை உண்ணும்பொழுது அதிலுள்ள துவர்ப்பு தன்மை உடலின் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியை மேம்படுத்துகின்றது. அதுபோலவே வாழைப் பழத்தில் பல்வேறு நோய் காக்கும் மருத்துவத் தன்மைகள் அடங்கியுள்ளன. அடுத்து, வழிபாட்டுக்குப் பின், படைக்கப்பட்ட தேங்காயின் பருப்பை உண்ண வேண்டும் என்று நம் வழிபாட்டு மரபில் அன்றே வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நான்கு பொருட்களையும் உட்கொள்வதால் உடல் காய கல்ப நிலையில் இருக்கும் என்பதை அறிந்து இதனை வழிபாட்டில் எடுத்துரைத்தனர் (இராதா, ப, 2012).

இதுபோன்றே, இறைவனுக்காக ஆலயத்தில் செய்யப்படுகின்ற அபிஷேகங்களும் மிகச்சிறந்த மருத்துவ குணங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. நன்னீராட்டில் நீர் முதன்மையாக அமைந்து அதனுடன் பல்வேறு மூலிகை மருந்து பொருட்களும் கலக்கப்படுகின்றன. அபிஷேகங்கள் பலவுண்டு. அவை நீர், எண்ணெய், பஞ் சகவ்யம், மாவு, நெல்லிமுள்ளி, மஞ்

சள்பொடி, பஞ்சாமிருதம், பால், தயிர், நெய், தேன், கரும்பின் சாறு, (பழங்கள்), பழ ரசங்கள், இளநீர், அன்னாபிஷேகம், சந்தனம், ஸ்நாபனம் என அமையும்.

இவ்வபிஷேகங்கள் பக்தர்களின் ஆன்ம பக்குவ நிலைகேற்ப பல்வேறு நிலைகளில் அவர்களுக்கு மருந்தாகின்றன. அபிஷேகத்தைக் கண்ணால் காணும்போது பக்தனின் உடலும் மனமும் குளிர்கின்றது. அபிஷேகத்திலிருந்து வருகின்ற மணம் பக்தனுடைய சுவாசத்தில் கலந்து அவனது மனவோட்டத்தை மென்மையாக்குகின்றன. நறுமணம் மிகச்சிறந்த மருத்துவத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. ஸிலீவீஸீபீ, யி. என்னும் ஆராய்ச்சியாளர், நறுமணங்கள் மனிதனுக்கு மன, உடல் வகையில் நேர்மறைத் தாக்கங்களைத் தரவல்லவை என்கின்றார். மனத்தில் பல்வேறு வாசனை திரவியங்களைக் கொண்டுள்ள ஊதுவர்த்திகள், அபிஷேகப் பொருட்கள், இறைவனுக்கு சார்த்தப்படுகின்ற மலர்கள் மற்றும் மூலிகை இலைதழைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து வெளிப்படும் இயற்கை மணங்கள், மனிதனுடைய மனத்தையும் உடற்கூறு தன்மையையும் மாற்றி அமைக்கின்றன என்பதை இன்றைய விஞ் ஞானம் மெய்ப்பிக்கின்றது.

இதனோடு அவனுக்குப் பிரசாதமாக அளிக்கப்படும் அபிஷேகப் பொருட்களை அவன் உட்கொள்ளும்போது அவனுக்கு நல்ல மருந்தாகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் இதுபோன்ற அபிஷேகப் பொருட்களைத் தான் தன்னுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தி நன்மைபெற வேண்டும் எனும் கருத்தையும் பக்தன் மறைமுகமாகப் பெறுகின்றான்.இதுபோன்றே, இசை ஆலய வழிபாட்டில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது என்பதை நம் முன்னோர்கள் உணர்ந்திருந்த காறணத்தால் அதனை வழிப்பாட்டின் முக்கிக் கூறாக அமைத்து வைத்தனர். நாதசுரம், மேளங்கள் மற்றும் இசைக் கருவிகளிலிருந்து வரும் நாதத்தின் வழியாக உடல் சுரப்பிகள் தட்டியெழுப்பப்படுகின்றன என்றும் இதனால் உடலில் பல்வேறு நேர்மறை மாற்றங்கள் உருவாகி உடலை பாதுகாக்கின்றன என்றும் இன்றைய விஞ் ஞானம் ஆராய்ந்து கூறுகின்றது. இதனையே, Horden, P. எனும் அறிஞர் தனது Music as medicine : The history of music therapy since antiquity என்னும் நூலின் வாயிலாக உறுதிப்படுத்துகின்றார்.

ஆலயத்தில் எழுப்பப்படுகின்ற ஆலய மணி ஓசை பிரபஞ்ச ஓசை (universal sound) எனவும் அழைக்கப்படுவதுண்டு. மனிதனின் மூளையின் நடு மையத்தில் அமைந்துள்ள சுரப்பியை தட்டி எழுப்பக்கூடிய தன்மை ஆலய மணிக்கு உண்டு. ஆலயத்தில் எழுப்பப்படும் ஓங்கார ஓசைக்கும் இந்த ஆற்றல் உண்டு. ஆலயத்தில் எழுப்பப்படும் மணி ஓசைகள் மனிதனின் மனநிலையிலும், உயிர் நிலையிலும், உடல் சுரப்பிகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவல்லது என இன்றைய ஆறிவியலாளர்கள் கூறுவதை அன்றைய மெய்ஞ்ஞானிகள் அறிந்து பயன்பாட்டில் நடைமுறைபடுத்தியுள்ளனர். இனி தொடர்ந்து யோக பாதத்தின் விளக்கங்களைக் காண்போம்.

யோக பாதம்

யோக பாதத்தில் இயமம் முதலிய அட்டாங்கயோகமும் அகவழிபாடும் விளக்கப்படுகின்றன. ஆகமங்களில் சொல்லப்படும் யோகம் சிவயோகமாகும். ஆகமங்களின் அடிப்படையில் அமைந்த திருமந்திரம் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. அட்டமாசித்திகளைக் கடந்த சிவயோகமும் சிவபோகமும் இப்பகுதியில் பேசப்படுகின்றன. தியானிக்கப்படும் பொருளாகியப் பதியும் தியானிக்கும் கருத்தாவானதால் பசுவும் தியானத்தால் நீக்கப்பெறுவதாகிய பாசமும் ஆகமத்தின் யோக பாதத்தில் பேசப்படுகின்றன.

அட்டாங்க யோகம் என்பது இயமம், நியமம், ஆசனம் (இருக்கை), பிராணயாமம் (வளிநிலை), பிரத்தியாகாரம் (தொகைநிலை), தாரணை(பெறைநிலை) , தியானம் (நினைதல்), சமாதி ஆகிய எட்டு படிநிலைகள் ஆகும். சைவ ஆகமங்கள் அட்டாங்க யோகத்தை விரிவுபட விளக்கியிருக்கின்றன. இங்கே எடுத்துக்காட்டுக்கு ஒரு சில ஆசனங்கள் மட்டும் விளக்கப்படுத்தப்படுகின்றன.

இன்றைய அறிவியல், ஆசனக்கலையை மிகச்சிறந்த உடல் ஓம்பும் கலையாக ஏற்றுக்கொள்கின்றது. அதன் மிகு பயன் கருதி, இந்துக்கள் ஆசனக் கலையை ஆலய வழிபாட்டில் மறைபொருளாக வைத்தனர் என்கின்றார் அறிஞர் கூிணீகூீமீஸீஸீமீ. (1989). இதே கருத்தை ஷிவீஸீரீலீ, ரி. கூி. (2015) என்பவரும் முன்வைக்கின்றார். இக்கலையின் சிறப்பை உணர்ந்த நம் முன்னோர்கள் இதனை நம் வழிபாட்டின் கூறுகளில் ஒன்றாக இணைத்தனர். ஆசனம் இன்றளவும் மருத்துவமாக ஆலய வழிபாட்டில் மறைபொருளாக இருந்து வருகின்றது. தோப்புக்கரணம் போடுவதும் ஆலயத்தை மூன்று முறை வலம் வருவதும், வலம் வந்த பிறகு அட்டாங்க நமஸ்காரம் அல்லது பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்வதும், அப்பொழுது நம் உடல் குனிந்து, நிமிர்ந்து வளைந்து எழுவதும், குறிப்பிட்ட முத்திரைகளுடன் கூடிய நிலையில் அமர்ந்த நிலையில் இருப்பதும் ஆசனத்தின் கூறுகளே. இதுபோன்றே ஆலயத்தை வலம் வருவதும், கிரிவலம் வருவதும் ஆலயத்திலும் மலைச்சாரல்களிலும் இருக்கின்ற நேர்மறைக் கதிரலைகளையும் காந்த அலைகளையும் நம் மீது செலுத்தி உடலுக்கும் உணர்வுக்கும் மருந்தாகின்றன.

ஞான பாதம்

ஞான பாதத்தில் பதி, பசு, பாசம் பற்றி விளக்குவதோடு சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய படிகளில் பக்குவம் பெற்ற ஆன்மா ஞானத்தை அடைகின்ற படி நிலையைப் பற்றியும் பேசுகின்றது. முப்பொருள் உள்ளதென நிறுவி அவற்றின் இலக்கணத்தையும் ஞான பாதம் விளக்குகின்றது. ஆகமங்கள் அனைத்தும் இப்போது கிடைக்கப்பெறவில்லை. கிடைத்தவற்றுள் சிலவே நான்கு பாதங்களும் பெற்றுள்ளன. கிரணாகமம், சுப்பிரபேதம் ஆகிய மூல ஆகமங்களும் மிருகேந்திரம், மதங்கம் ஆகிய உபாகமங்களும் மட்டுமே முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. காமிகம், காரணம், அஜிதம் ஆகிய ஆகமங்களின் கிரியா பாதங்கள் மட்டுமே உள்ளன.

சரியை, கிரியை, யோகப் பாதங்களில் ஒரு பக்தன் உணர்வு நிலையில் அனுபவித்ததை அறிவு நிலையில் சிந்திக்கத் தொடங்குகின்றான். இதுகாறும் தான் பக்தியுணர்வினால் உணர்ந்த இறைவன், ஆன்மா, உடல் இவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பு போன்ற பல்வேறு உள்விசாரணைகளும் அதற்கான தெளிவுகளும் அவனுக்குள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தெளிவு நிலையே ஞானம் எனப்படுகின்றது. இதற்கு ஆகம ஆலய வழிபாட்டுமுறை வகைசெய்கின்றது. இதுகாறும் ஆலயத்தில் தான் பெற்ற புறநிலை அனுபவங்களை அகநிலையில் அறிவுக்கண் கொண்டு ஆன்ம விசாரணைக்கு உட்படுத்தி அவன் பெறும் ஆன்மத் தெளிவே ஞானம் ஆகும். இதையே பேரறிவு என்கின்றோம். இத்தெளிவு அவனுக்குள் ஏற்படும்பொழுது அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே என்பதையும் அது எவ்வாறு இயலுகிறது என்பதையும் இத்தத்துவத்தையே மனிதனின் உடற்கூறும் ஆலய அமைப்பும் உணர்த்துகின்றன என்பதையும் தெளிகிறான். ஆக, ஆகம ஆலயங்கள் ஒரு மனிதனுக்கு உடல் சுத்தியையும், பின் மனச்சுத்தியையும் ஏற்படுத்தி இறுதியில் ஆன்மச் சுத்திக்கு வழிவிடும் மருத்துவ மையமாகத் திகழ்வதே ஞான பாதத்தின் சாரமாகும்.

முடிவுரை

மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்து மாமனித நிலையை எய்துவதற்கும், மெய்ஞ்ஞான நிலையை அடைவதற்கும் உரிய வழிவகைகளை ஆகம ஆலயங்கள் கொண்டுள்ளன. சைவ ஆகம முறைப்படி செயல்படும் ஆலயங்கள் மருத்துவ மையங்களாகச் செயல்படும் பாங்கு மேற்கண்ட கட்டுரையின் வழி ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிறு விளக்கங்கள் ஆகம ஆலயங்கள் மருத்துவ மையங்களாகவும் பயன்படுகின்றன எனும் புரிதலை ஏற்படுத்திக்கொள்ள துணைபுரியும். இப்புரிதல் ஆகம ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும், தனக்கும் ஆலயத்துக்குமான தொடர்பு என்ன என்பதை அறிந்துகொள்வதற்குமான சிறுதூண்டுதலையாவது வாசகர்களுக்கு

ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் இன்றிருக்கும் சைவ ஆகம ஆலயங்கள், சைவ ஆகமங்கள் குறிப்பிடும் ஆகம விதிகளுக்கு உட்பட்டு அமைக்கப்பெற்றுள்ளனவா என்பதையும் அவ்வாலயங்களின் நடவடிக்கைகள் சைவ ஆகம விதிகளுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளனவா என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கும் இக்கட்டுரை ஓரளவாவது துணைசெய்யும்.

Reference

Cāmi, A. (2000). *Intu camaya italkaḷ: Ōr āyvu* (1. patippu. ed.). Cennai: Navamaṇi Patippakam.

Cānti, K., & Tañcai Tamilp Palkalaik Kalakam. (2001). *Nāṭṭuppura maruttuvam : Ōr āyvu* (1. patippu. ed.). Tañcāvūr: Tamilp Palkalaikkalakam.

Cattiyapāmā, M., & International Institute of Tamil Studies. (1996). *Mulikaik karpaṅkaḷ* (Ed. 1st. ed., Publication, no. 240). Cennai: Ulakat Tamilārāycci Niruvanam.

Cokkalingkam, A , (1953).*Camayak kin:t:arka:rt:an allathu a:layangkal:in ut:porul: vil:akkam*, Madras: A .Cokkalingkam.

Davidson, R. (2011). Willis, Michael: The archaeology of Hindu ritual: Temples and the establish ment of the gods. *Bulletin- School of Oriental and African Studies University of London, 74*, 502-503.

Fife, B. (2005). *Coconut cures: Preventing and treating common health problems with coconut*. Colorado Springs, CO: Piccadilly Books.

Greer, J. (2016). *The secret of the temple: Earth energies, sacred geometry, and the lost keys of freemasonry*. Woodbury, Minnesota: Llewellyn Publications.

Horden, P. (2000). *Music as medicine: The history of music therapy since antiquity*. Aldershot: Ashgate.

Irātā, Pa. (2012). *Vaḷḷalārin Tamil maruttuvam*. Putuccēri: Nākā Patippakam.

Kaila:capathi, Ka. (1999). *Pan:t:aith thamil-ar va:l-vum val-ipa:t:um,* (3rd ed. ed.). Chennai: Kumaran Pub.

Kulendiren, P. (2012). *Hinduism: A scientific religion & some temples in sri lanka*. Bloomington: IUniverse.

Levy, J. (1956). *The nature of man according to the Vedanta*. London: Routledge & Paul.

Makri, O., & Kintzios, S. (2008). Ocimum sp.(basil): Botany, cultivation, pharmaceutical properties, and biotechnology. *Journal of herbs, spices & medicinal plants*, 13(3), 123-150.

Manohar, M., & Hoopla digital. (2012). *Ayurveda for all: Effective Ayurvedic self-cure for common and chronic ailments*. United States: V & S.

Merriam, S. (2009). *Qualitative research: A guide to design and implementation* (The jossey-Bass higher and adult education series). San Francisco: Jossey-Bass.

Michell, G. (1988). *The Hindu temple: An introduction to its meaning and forms*, Chicago: University of Chicago Press.

Narayan, M. (2007). *Flipside of hindu symbolism: Sociological and scientific linkages in hinduism*. Fultus.

National Institute of Industrial Research (India). Board of Consultants & Engineers. (2006). *Hand book on unani medicines with formulae, processes, uses and analysis*. Delhi, India: Asia Pacific Business Press.

Neuman, W. (2000). *Social research method : Qualitative and quantitative approaches* (4th ed. ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Nhat:ara:jan, S. (2000). *A:layangkal:um a:kamangkal:um* (2nd ed. ed.). Madras: Pirathipa: Piracuram.

Rhind, J. (2014). *Fragrance and wellbeing: Plant aromatics and their influence on the psyche*. London: Singing Dragon.

Sabitha Marican. (2005). *Membentuk suasana kerja positif: Aspek hubungan manusia dan persekitaran sosial* (Siri pengajian dan pendidikan utusan). Kuala Lumpur: Utusan.

Singh, K. V. (2015). *Hindu rites and rituals: Origins and meanings*.

Singh, K., Jakhar, M., & Singh, D. (2007). *Multitherapic medicinal & spiceal plants*. Jaipur: Aavishkar , Distributors.

Stiles, N. (2013). *Coconut oil health benefits revealed : How to look and feel younger and healthier using natures amazing remedy*. Newark, DE: Speedy Publishing, LLC.

Subramuniya, (1999). *Merging with Siva : Śive vilayam: Hinduism's contemporary metaphysics*. Kapa, HI: Himalayan Academy.

Subramuniyaswami, S.S.(1991). *Living with siva : Hinduism's nandinatha sutras* (1. ed. ed.). Concord, Calif.: Himalayan Acad.

Varenne, J. (1989). *Yoga and the Hindu tradition* (1st Indian ed. ed.). Delhi: Motilal Banarsidass.

Willis, Michael. 2009. *The archaeology of Hindu ritual: Temples and establishment of the Gods*. Cambridge: Cambridge University Press.